Dicső Zsolt: Szekszárd, 1993. szeptember

Baka Istvánnak

Halálra sebzett szeptemberi nap
vére fröccsen a vén Kálvária

szélfútta kőkeresztjei közé.
Vedlő vályogfalak háta mögé

öngyilkos, puha platánlevelek
zuhannak. Lyukas présházereszek

álmodnak lágy, langyos, őszi esőt.

Bús Bartina komor árnyékába
botlik a Séd. Babits árva háza

előtt kocsmaszagú szőke szelek
szaladnak hazafelé délcegen.

Nyújtózik a város, s látom ahogy
"az állomásra épp bezakatol

a vicinális Tolna-Mözs felől"